

Οι Σκοπιανοί, Βούλγαροι, Τούρκοι και Αλβανοί μας θεωρούν όχι απελευθερωτές, αλλά κατακτητές της Μακεδονίας, της Ήπειρου, της Θράκης, των νήσων του Αιγαίου και της Κρήτης, και οι Τούρκοι επιλέον, μαζί με τους Βρετανούς, μας θεωρούν ότι προσπαθήσαμε να κατακτήσουμε την Κύπρον. Όλα αυτά ισχυρίζονται οι γείτονές μας βάσει του διεθνούς δικαίου.

A) Ανακεφαλαίωση του προβλήματος

1) Η Βρετανία, Γαλλία, Ρωσία και Τουρκία διαμόρφωσαν το διεθνές δίκαιο κατά τρόπον ώστε έξω από την Παλαιά Ελλάδα του 1827-36 να μη υπάρχουν υποψήφιοι Έλληνες για απελευθέρωση. Δεν αρκεί εδάφη να ήταν κάποτε Ελληνικά. Θα έπρεπε σ'αυτά τα κάποτε Ελληνικά ή Μακεδονικά εδάφη να υπήρχαν υποψήφιοι Έλληνες για απελευθέρωση. Σέ περίπτωση που δεν υπήρχαν Έλληνες τότε πρόκειται για κατάκτηση. Εξ'απόψεως των συνταγμάτων, των Πρωτοκόλων, και της περί Κοραή νομοθεσίας του 1827, δεν υπήρχαν πλέον Έλληνες, Hellenes-Grecs, Younan με ανάγκη απελευθερώσεως. Εξω από τα σύνορα της Ελλάδος του 1827-1836 υπήρχαν μόνον ελληνόφωνοι Ρωμαίοι, Grecs, Roum.

2) Οι Νέοι Έλληνες κατά προτροπή των "Φιλελλήνων" αποφάσισαν να υιοθετήσουν το όνομα "Έλληνες για να ρίχνουμε στάκτη στα μάτια του κόσμου, πραγματικά Ρωμιοί (Κωστής Παλαμάς 1901)." Δηλαδή η τάξις των βασιλέων και ευγενών της Ευρώπης ήθελεν επανάσταση όχι Ρωμαίων, αλλά Αρχαίων Ελλήνων, αφού μόλις προ ολίγου κατέστειλαν την Γαλλο-Ρωμαϊκήν επανάσταση μέσω του Ναπολέοντος το 1799. Έτσι οι "Φιλέλληνες" κατάφεραν μέσω του ψηφίσματος Αδαμαντίου Κοραή από την βουλήν των Ελλήνων το 1827 να περάσουν νομικά την γραμμή ότι οι Έλληνες ήταν σκλαβωμένοι στους Ρωμαίους της Κων/πόλεως πριν υποδουλωθούν στους Τούρκους. Έτσι η Ελληνική Επανάσταση ήταν, όχι μόνον απελευθέρωση από τους Τούρκους, αλλά και από τους Ρωμαίους. Έτσι οι Hellenic-Greeks/Έλληνες/Younan δεν ταυτίζονται με τους Greeks/Ρωμαίους/Roum. Ο Younan είναι ο Έλληνας και ο Roum είναι ο Ρωμαίος στα Τουρκικά και στα Αραβικά. Έτσι ο βασιλεύς των Ρωμαίων που έπεσε επάνω στα τείχη της Πόλεως κατήντησε στην κειμένην μάλιστα Ελληνικήν νομοθεσίαν "ο τύραννος των Ελλήνων."

3) Για τούτο το Πρωτόκολλο της 31ης Ιανουαρίου 1836 διαχωρίζει ποιοι Grecs έχουν το δικαίωμα να μεταναστεύσουν από την Τουρκίαν στην Ελλάδα και οι οποίοι από τώρα θεωρούνται Hellenes, "qui seront consideres des-a-present comme Hellenes" Το γεγονός ότι οι Grecs έχουν γίνει από τώρα Hellenes δεν σημαίνει ότι δεν θα συνεχίσουν να λέγονται Grecs στις Ευρωπαϊκές γλώσσες, όπως φαίνεται στην παράγραφον 6 του ίδιου πρωτοκόλου. Δηλαδή δεν ταυτίζεται το Grec με το Hellene Grec στην περίπτωση της Νέας Ελλάδος. Οι Τούρκοι και Άραβες δεν ταυτίζουν το Roum/Ρωμαίος με το Younan/Έλληνες στη γλώσσα τους. Δια τούτο το Οικουμενικό Πατριαρχείο είναι όχι Younan, αλλά Roum.

4) Οι Γείτονες και οι ξένοι διπλωμάτες νομίζουν ότι οι Έλληνες συγχέουν τους ανωτέρω όρους των Πρωτοκόλων και των Συνθηκών από σκοπούς επεκτατικούς. Στην Ελληνική μετάφραση του αναφερθέντος Πρωτοκόλου 31/1/1836 στην συλλογή Δασκαλάκη γράφει ότι "θα θεωρούνται από τώρα Έλληνες...1. Όλοι οι Έλληνες...2. Οι Έλληνες..." Δηλαδή οι Έλληνες θα θεωρούνται από τώρα Έλληνες.

5) Πάντως συμφέρει πολύ στους Τούρκους και στους Βρετανούς η περί ονομάτων σύγχυση εκ μέρους των Ελλήνων. Φαίνεται ότι οι Τούρκοι ήδη χρησιμοποιούν την εκ μέρους των Κυπρίων εγκατάληψη του Ρωμαίος και την υιοθέτηση του Έλληνας ως απόδειξη ότι είναι

έποικοι από την Ελλάδα.

6) Το ότι οι Έλληνες ήταν υπό τον ζυγό της Ρωμαιοσύνης, δηλαδή των Βυζαντινών, υποστηρίζεται 1) στα περί Ελλάδος τουριστικά εγχειρίδια, 2) από σημαντικό αριθμό Ελλήνων ιστορικών, 3) από τον μέγα ιστορικό των Φράγκων Νίκο Τσιφόρο, και 4) από το εκατόδραχμο που φέρει τον Κοραή από τότε που εξαφανίσθηκε η Ρωμαιοσύνη.

Β) Τα τεκμήρια

1) Τα Συντάματα 1822, 1823, 1827, 1832, και 1844 μαρτυρούν ότι μόνον οι αυτόχθονες και οι πολιτογραφηθέντες είναι Έλληνες. Δηλαδή οι Βρετανοί, Φραντσέζοι και Ρώσοι απεφάσισαν μέσω των Νεο-Ελλήνων ποίοι είναι οι μόνοι Έλληνες. Τούτο έπραξαν σύμφωνα με τα πρώτα συντάγματα και την αποδοχήν όλων των παραγγελιών, λόγων και συγγραμμάτων του Αδαμαντίου Κοραή στην Εθνική Συνέλευση του 1827.

2) Η Επανάσταση της 3 Σεπτεμβρίου του 1843-44 έδωσε όλους τους Ρωμαίους που είχαν γίνει παρανόμως Έλληνες και είχαν διορισθεί στα υπουργεία κατά παράβαση των Πρωτοκόλων. Υπεκίνησαν την επανάσταση οι τρεις Δυνάμεις γιατί ο Όθων υπέθαλπε την Μεγάλην Ιδέαν και για τούτο είχε καταργήσει την διάκριση μεταξύ Ελλήνων και Ρωμαίων. Έτσι διόρισε πολλούς Ρωμαίους στο δημόσιο, μεταξύ των οποίων και τον μετέπειτα ιστορικών Κωνσταντίνον Παπαρηγόπουλον. Διώχθηκε και αυτός από το Υπουργείο Δικαιοσύνης με τους άλλους ως μη Έλλην Ρωμαίος.

3) Την 30ην Μαρτίου 1863 η Εθνική Συνέλευσις εξέλεξε τον Γεώργιον Α' βασιλέα των Ελλήνων. Εδόθη εσκεμμένως η εντύπωση ότι έγινε βασιλεύς των Ελλήνων και των εκτός της Ελλάδος Ελλήνων, δηλαδή των Ρωμαίων. Οι Τούρκοι σαφώς είχαν δεχθεί τον τίτλον αυτόν, αφού δεν είχε καμμίαν σχέση με τους Ρωμαίους/Roum/Grec της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Για το υπόδουλο γένος των Ρωμαίων και για τους Τούρκους ο Οικουμενικός Πατριάρχης θεωρείτο διάδοχος του Βασιλέως των Ρωμαίων.

Γ) Τεκμήριο Ιωάννη Καποδίστρια

1) Ο Ι. Καποδίστριας υπέβαλλε τον Απρίλιο 1828 σχέδιο στον Τσάρον για την αναδιοργάνωση των Βαλκανίων εν όψει του πολέμου που μόλις εκήρυξε εναντίον της Τουρκίας. Το σχέδιο Καποδίστρια πρόβλεπε την Κωνσταντινούπολη ως πρωτεύουσα πέντε ημιαυτονόμων κρατών, δηλαδή της Δακίας, της Σερβίας, της Ηπείρου, της Μακεδονίας και της Ελλάδος. Το 1805 ο Α. Κοραής είχε υβρίσει τους Ρώσους. Έγραψε ότι οι Τούρκοι θα ξεπεράσουν τους Ρώσους όταν πάρουν τα φώτα της Ευρώπης. Το 1827 είχε γίνει ο Κοραής Πατέρας του Νέου Ελληνικού Έθνους και Κυβερνήτης ο Καποδίστριας. Πάντως ο ρωσικός στρατός διασχίζων τα Βαλκάνια ευρήκε τους διγλωσσους ρωμαίους (βλαχόφωνους, σλαβόφωνους κ.λ.π.) και τους καλλιέργησε "ρουμανική", "βουλγαρική" και "σερβική" συνείδηση. Οι Ρώσοι μετέβαλαν τους Βούλγαρους από Τουρκική φυλή σε σλαβική και στο σπόνδυλο των σχεδίων τους στα Βαλκάνια. Απέριψαν το σχέδιο του Καποδίστρια προς το παρόν. Οι Ρώσοι συνθηκολόγησαν με τους Τούρκους και έφυγαν. Οι Ρώσοι κήρυξαν πόλεμον στην Τουρκίαν τον Απρίλιο του 1877 που κατέληξε στην Συνθήκη του Αγίου Στεφάνου 3/3/1878 με μία τεράστια Βουλγαρία που μετά τέσσερες μήνες ανετράπη με την Συνθήκη του Βερολίνου.

2) Είχε μεταμορφωθεί το σχέδιο του Καποδίστρια ως εξής: α) Οι Τούρκοι είχαν διατηρήσει το όνομα Ρωμανία για τα Βαλκάνια και την έλεγαν Ρούμελη, χώρα των Ρωμαίων.

Η αλληλογραφία στην Ελληνική Κυβέρνηση στο Ναύπλιο έφθανε από τα κρατη της Ευρώπης με διεύθυνση το *Napli di Romania* δια να μη γίνει λάθος με το *Napli di Italia*. Τώρα η Ρωμανία ταυτίσθηκε με μόνον τη Δακία. β) Η Μακεδονία μοιράσθηκε τελικά μεταξύ Βουλγαρίας, Ελλάδος και Σερβίας/Γιουγκοσλαβίας. γ) Παρέμεινε η Ελλάς. δ) Παρέμεινε η Σερβία. ε) Η Ήπειρος έγινε τελικά Αλβανία.

3) Ο σκοπός των Ρώσων, των Βρεταννών, των Βουρβόνων (Φραντσέζων) και της Βατικανικής Ρωμανίας ήτο ο αφανισμός της Ρωμαιοσύνης, δηλαδή της πραγματικής Ρωμανίας, που ήτο το πραγματικό όνομα της ανυπάρχου Βυζαντινής Αυτοκρατορίας.

Δ) Η λυσις

Για να βγούμε από την ανωτέρω νομική παγίδα δυνάμεθα να πάρουμε τη θέση ότι ημείς οι Hellenic-Greeks, Έλληνες, Younan απελευθερώσαμε τους Greeks, Ρωμαίους, Roum που ζούσαν υπό τον Τουρκικόν ζυγόν στα αναφερθέντα τεμάχια της χώρας μας που ήταν κομμάτια της Ρωμαιοσύνης. Έτσι παρακάμπτουμε τα Πρωτόκολα, τα Ελληνικά συντάγματα, τον Κοραή και τους Έλληνες "ιστορικούς," που εξυπερετούν, ίσως από άγνοια, τους εχθρούς της πραγματικής Ρωμαιοσύνης.

Ε) Η Δυτική Ρωμαιοσύνη είναι το κλειδί μας

1) Πρέπει η Ελληνική Κυβέρνηση βάσει της Ρωμαιοσύνης να καλλιεργήσει σχέσεις με όλα τα τεμάχια της Ρωμαιοσύνης της Ευρώπης. Η τεράστια μάζα των μη ευγενών της Δυτικής Ευρώπης είναι απόγονοι των υποδούλων στους Τεύτονες Ρωμαίων που είχαν ως πρωτεύουσα την Κωνσταντινούπολη. Τούτο μαρτυρείται από τα χρυσά νομίσματα που έκοβαν στη Francia με την προτομή των αυτοκρατόρων Κωνσταντινουπόλεως από τον Αναστάσιον Α (491-518) μέχρι τον Ηράκλειον (610-641). Αριθμούνται οι απόγονοι αυτοί των Ρωμαίων τουλάχιστο 250 εκατομμύρια. Οι βασιλείς και ευγενείς της Ευρώπης και οι παπικοί και Αγγλικανοί επίσκοποι είναι οι απόγονοι των Τευτόνων κατακτητών της Δυτικής Ρωμαιοσύνης.

2) Η Γαλλική Επανάσταση ήταν στη βάση της Επανάσταση των Γαλλο-Ρωμαίων κατά των Φράγκων. Την κατέστειλε ο Τοσκανο-Φράγκος Ναπολέων. Αλλά οι δημοκράτες Φράγκοι και οι Γαλλο-Ρωμαίοι ανέτρεψαν το έργον του Ναπολέοντα το 1848 και τελικά το 1870. Αν είχαμε καλλιεργήσει το κοινό μας Ρωμαϊκό παρελθόν με τη Γαλλία ίσως δεν θα την είχαμε εχθρό μας το 1921 όταν μαζί με τους Βρετανούς και Ιταλούς άρχισαν την ανατροπή της Συνθήκης των Σεβρών υπέρ των Νεο-Τούρκων με τα επακόλουθα.

3) Τα Υπουργεία των Εξωτερικών της Βρετανίας, της Γαλλίας, της Ρωσίας και της Τουρκίας γνωρίζουν ακριβώς πως οι Ρωμαίοι της Ελλάδος έγιναν Αρχαίοι Έλληνες, αφού οι ίδιοι σχεδιάσανε την εν λόγω διαδικασίαν για την διάλυση της Ρωμαιοσύνης. Αφ ου γράφουν στα βιβλία τους ότι με το σημερινό όνομα Greeks εννοούμε αυτούς που πιστεύουν ότι είναι Greeks.

Στ) Η διαστολή Ελληνισμού και Ρωμαιοσύνης είναι σκέτη πλαστογραφία

1) Η πρώτη ιστορική μαρτυρία για την εθνικότητα της Ρώμης, αρκετά πριν εμφανισθούν οι πρώτες ιστορίες της, είναι στο "περί ψυχής" έργον του μαθητού του Πλάτωνος Ηρακλίδου Ποντικού, όπου γράφει "πόλιν Ελληνίδα Ρώμην" μέσα από τα πλαίσια της καταλήψεως της από τους υπερορίους (Γαλάτας) το 390-389 π.Χ. Οι πρώτες τέσσερες ιστορίες της Ρώμης

εγράφηκαν από Ρωμαίους στα ελληνικά. Μαρτυρούν και αυτές ότι η Ρώμη είναι Ελληνική.

2) Η αντιπαράθεση Ρωμαίων και Ελλήνων είναι το φρούτο των Φράγκων και του Ναπολέοντος που μας σερβίρισε ο Κοραΐς και που την καλλιεργούν οι Βρετανοί και Ρώσοι με την βοήθειαν των μιμητών τους Νέων Ελλήνων.

3) Το κόμμα των Γαλλο-Ρωμαίων Ιακωβίνων (Jacobins) επαναστατών, οι λεγόμενοι Υπερόροι (Montangards) του Αυαντίνου λόφου, όπου κτίσθηκε μέρος της Ρώμης, ήσαν υπερήφανοι για την καταγωγή τους από την Ρώμη και την Πελοπόννησον. Αντί ο Κοραΐς να μάθει απ'αυτούς την Ρωμαιοσύνη έμαθε από τους Ολλανδούς και τον Ναπολέοντα να μισεί την πραγματική Ελλάδα του 1821, ακριβώς ως κάμουν αρκετοί Έλληνες ιστορικοί σήμερα.

Η) Γιατί η πλαστογραφία

Η Ισπανική Ρωμανία ευρίσκετο κάτω από Γοτθική κατοχή από το 629. Ο διοικητής του Αυτοκράτορα της Κων/πόλεως στην Μαυριτανία, με έδρα την Ceuta, πέρασε το 711 απέναντι με το στρατό του εκ Νουμιδο-Ρωμαίων και προκάλεσε γενική επανάσταση των Ισπανο-Ρωμαίων. Επέρασε και Αραβικός στρατός που μόλις είχε φθάσει στην περιοχή. Μάλλον χωριστά απελευθέρωσαν την Ισπανική Ρωμανία και κατέστρεψαν την Ισπανική Γοτθίαν το 711-719. Επαναστάτησαν και οι Γαλλο-Ρωμαίοι που συμμάχησαν με τους Νουμιδο-Ρωμαίους και Άραβες και παρ'ολίγον να καταστρέψουν την Φραγκίαν το 732-739. Οι Γαλλο-Ρωμαίοι πάλι επαναστάτησαν κατά των Φράγκων το 742. Εν συνεχεία οι Φράγκοι κατέκτησαν την Ρώμη το 754-6 που ήταν ακόμα μέρος της ελεύθερας Ρωμανίας. Για πρώτη φορά το 794 οι Φράγκοι ονομάσανε την Ρωμανίαν Graecia και τους πολίτες της αιρετικούς Graecos. Όμως κράτησαν το όνομα Ρωμανία για μόνον το Παπικόν τους Κράτος. Από τότε άρχισαν την προπαγάνδα στους υποδούλους Δυτικούς Ρωμαίους ότι μόνο το παπικό κρατος είναι η Ρωμανία. Οι Φράγκοι κράτησαν το όνομα Ρωμαίοι Καθολικοί και από τότε κρατούν μυστική την ύπαρξη της Ανατολικής Ρωμαιοσύνης σκεπάζοντες την κάτω από τα ονόματα αιρετικός, Γραικός και Βυζαντινός. Την γραμμήν αυτήν υιοθέτησαν σχεδόν όλοι οι Τευτονικές φυλές, εκτός από τους Σκανδιναβούς και τους Σάξονες υπό Νορμανδική κατοχήν. Έχασαν την επαφή τους με την Ορθοδοξίαν μετά την Άλωση. Το κέντρον της επιθέσεως κατά της Ρωμαιοσύνης κατέστη το Βατικανό όταν οι Φράγκοι έδιωξαν οριστικά πλέον τους Ρωμαίους πάπες το 1012-1046 γενόμενοι πάπες αυτοί.

Θ) Συμπέρασμα

Από τα ανωτέρω βλέπει κανείς 1) γιατί συνεχίζεται η πλαστογραφία της Ρωμαιοσύνης με την πολύτιμη βοήθεια των Νέων Ελλήνων, 2) γιατί στην πραγματικότητα είμεθα Έλληνες και Ρωμαίοι και 3) γιατί επιπλέον συμφέρει και νομικά να είμεθα Ρωμαιοσύνη.

υπό Ιωάννου Σ. Ρωμανίδου
29 Ιανουαρίου 92